

Dato: 26. juni 2020
Kontor: Nordatlantkontoret
Sagsbeh: Anders Futtrup
Sagsnr.: 2019-731-0044
Dok.: 1384064

KOMMENTERET OVERSIGT

over

høringsvar vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejelov for Grønland og forskellige andre love (Gennemførelse af politireform, etablering af ny politiklageordning m.v.)

1. Høringen

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 11. november 2019 til den 9. december 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Danske Advokater, Den Danske Dommerforening, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Fængselsforbundet, Grønlands Landsret, Grønlands Politiforening, Institut for Menneskerettigheder, Kredsdommerforeningen, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Landsforsvareren for Grønland, Politiforbundet i Danmark, Retspolitisk Forening, Retten i Grønland, Rigsadvokaten og Rigspolitiet.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Samme udkast til lovforslag har endvidere i perioden fra den 9. januar 2020 til den 6. februar 2020 været sendt i høring hos følgende grønlandske myndigheder og organisationer mv.:

Avannaata Kommunia, Forsvarerforeningen i Grønland, Grønlands Råd for Menneskerettigheder, Grønlandske Advokater, Kommune Kujalleq, Kommune Qeqertalik, Kommuneqarfik Sermersooq, Politiklagenævnet i Grønland og Qeqqata Kommunia.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra:

Advokatrådet, Domstolsstyrelsen, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Fængselsforbundet, Grønlands Landsret, Institut for Menneskerettigheder, Kommuneqarfik Sermersooq, Landsforsvareren for Grønland, Retten i Grønland, Rigsadvokaten og Rigspolitiet.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført i *kursiv*.

2. Høringssvarene

2.1. Generelt

Advokatrådet, Domstolsstyrelsen, Fængselsforbundet, Grønlands Landsret, Landsforsvareren for Grønland, Retten i Grønland, Rigspolitiet og Rigsadvokaten har ikke bemærkninger til lovudkastet.

Institut for Menneskerettigheder finder det positivt, at der nu tages skridt til at modernisere politiet og reformere politiembedet og anklagemyndigheden. Herunder finder instituttet det positivt, at der lægges op til en markant styrkelse af politiets it-systemer, og at det kriminalitetsforebyggende arbejde søges styrket med reformen. Instituttet finder det endvidere positivt, at der tages skridt til at modernisere området for klager over politiet, således at klager over politiet behandles i fuld uafhængighed og således, at reservebetjente også omfattes af Den Uafhængige Politiklagemyndigheds (Politiklagemyndigheden) kompetence. Instituttet finder det ligeledes positivt, at det foreslås at etablere Rådet for Politiklagesager i Grønland med henblik på at sikre et tilstrækkeligt kendskab til de grønlandske forhold.

Kommuneqarfik Sermersooq støtter op om forslaget til en bredt funderet, styrket indsats i det kriminalitetsforebyggende arbejde, dels gennem strategisk planlægning på specifikke indsatsniveauer, dels organisatorisk gennem oprettelse af kredsrådet og udarbejdelsen af lokale samarbejdsplaner i henhold til de foreslåede bestemmelser i lovudkastets § 62 e og § 62 f, jf. lovudkastets § 1, nr. 3. Kommuneqarfik Sermersooq finder det meget konstruktivt, at det kriminalitetsforebyggende arbejde både skal fokusere på børn og unge og socialt udsatte personer, samt at rammerne herfor i vidt omfang tilrettelægges under hensyntagen til de ønsker og behov, der lokalt måtte være i de enkelte kommuner.

2.2. Politireformen

Institut for Menneskerettigheder bemærker, at der i udkastet til retsplejelovens §§ 492 r og 493 m samt flere steder i udkastets bemærkninger henvises til lov om politiets virksomhed (politiloven). Instituttet kan ikke se, at politiloven er sat i kraft for Grønland. På den baggrund anbefaler instituttet, at Justitsministeriet præciserer udkastet i forhold til, hvilken status lov om politiets virksomhed har i Grønland.

Justitsministeriet bemærker, at et udkast til kongelig anordning om ikrafttræden af politiloven for Grønland har været i offentlig høring med henblik på forelæggelse for Inatsisartut samt ikrafttrædelse senest samtidig med nærværende lovforslag om ændring af retsplejelov for Grønland og forskellige andre love.

2.3. Reform af anklagemyndigheden

Institut for Menneskerettigheder noterer sig, at statsadvokaterne i medfør af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 61 e indtil videre vil kunne overtage behandlingen af visse kriminalsager, herunder ved kredsretterne. Instituttet bemærker i den forbindelse, at det i sagens natur er væsentligt, at de personer, som møder i retten, kender til grønlandske forhold. Dette vil således også gælde for statsadvokaternes personale.

Justitsministeriet bemærker, at instituttets hørings svar har givet anledning til at præcisere bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 61 e således, at det nu fremgår, at den enkelte sag under alle omstændigheder forudsættes forankret hos Grønlands Politi, og at Grønlands Politi i nødvendigt omfang orienterer statsadvokaten om relevante grønlandske forhold.

Justitsministeriet bemærker i øvrigt, at den foreslåede bestemmelse i § 61 e forudsættes anvendt i meget begrænset omfang.

Institut for Menneskerettigheder bemærker endvidere, at der med reformen af anklagemyndigheden og politiet sker en forandring af forholdene i retning af, hvordan politiet og anklagemyndigheden fungerer i Danmark. Når anklagemyndigheden på denne måde styrkes med tilføjelsen af en statsadvokatur, er der anledning til at se nærmere på, om forudsætningerne for den grønlandske retspleje stadig holder. Retssystemet er bygget op omkring, at de autoriserede forsvarere i kriminalsager i vidt omfang er personer uden en juridisk eksamen. Hertil kommer, at dommere i kredsretterne heller ikke nødvendigvis har en juridisk eksamen.

Instituttet fremhæver i den forbindelse, at instituttet, Grønlands Råd for Menneskerettigheder og Advokatrådet tidligere har fremhævet, at brugen af forsvarere uden en juridisk eksamen i kriminalsager rejser principielle problemer i forhold til at sikre et effektivt forsvar i overensstemmelse med kravene til en retfærdig rettergang efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6. Dette gør sig ifølge instituttet fortsat gældende nu, hvor anklagemyndigheden reformeres/professionaliseres, også selv om det fremhæves i udkastet, at politifolk (ikke juridisk uddannede) fortsat som udgangspunkt giver møde som anklagere for kredsretterne. Instituttet er opmærksom på, at der i mellemtiden er udpeget en landsforsvarer for Grønland, som skal varetage uddannelsen og rådgivningen af de autoriserede forsvarere.

Instituttet anbefaler på den baggrund, at Rådet for Grønlands Retsvæsen foretager en grundig drøftelse af, om reformen af anklagemyndigheden og politiet giver anledning til en lignende reform af forsvarergerningen, herunder under hensyntagen til, om landsforsvarerembedet udgør en tilstrækkelig styrkelse af forsvarerne med henblik på at sikre et effektivt forsvar i kriminalsager.

Justitsministeriet er enig i vigtigheden af, at tiltalte har adgang til et effektivt forsvar som forudsætning for en retfærdig rettergang. Blandt andet derfor har Justitsministeriet udpeget en landsforsvarer for Grønland, der varetager uddannelsen og rådgivningen af de autoriserede forsvarere.

Landsforsvareren har således til opgave at varetage hensynet til et effektivt forsvar i kriminalsager og skal i den forbindelse forestå grund- og efteruddannelsen af de autoriserede forsvarere i Grønland, herunder udarbejde og

afholde kurser samt varetage den nærmere administration heraf. Endvidere skal landsforsvareren rådgive og føre tilsyn med forsvarerne ved at besøge kredsretterne i Grønland og fungere som bindeled mellem domstolene og forsvarerforeningen. Landsforsvareren har således en afgørende rolle med at sikre et effektivt forsvar i kriminalsager i Grønland.

Der er med den såkaldte justitspulje og nordatlantpulje afsat henholdsvis 3,5 mio. kr. i årene 2019-2022 og 7,5 mio. kr. i årene 2018-2021 til styrkelse af landsforsvarerembedet. De afsatte midler skal medvirke til at afhjælpe det efterslæb, der er i uddannelsen af autoriserede forsvarere med henblik på at sikre, at der er tilstrækkeligt med autoriserede forsvarere til at møde i kriminalsager i kredsretterne.

Justitsministeriet er løbende opmærksom på landsforsvarerordningen og forsvareruddannelsen, herunder om der er behov for nye initiativer.

Det bemærkes i den forbindelse, at landsforsvarerordningen vil blive evalueret på mødet i Rådet for Grønlands Retsvæsen i 2020. Det forventes i den forbindelse, at rådet vil komme ind på spørgsmålet om forsvarerordningen i Grønland i et mere overordnet perspektiv.

2.4. Ny Politiklageordning

Institut for Menneskerettigheder bemærker, at det ikke fremgår, i hvilket omfang en klage til Politiklagemyndigheden kan indgives på dansk henholdsvis grønlandsk, ligesom det ikke fremgår, i hvilket omfang Politiklagemyndighedens afgørelser og øvrige dokumenter i sagen oversættes mellem dansk/grønlandsk, hvis klageren eller den indklagede har behov for det. I lyset af, at lovudkastets kapitel 42 a relativt detaljeret fastlægger sagsbehandlingen i klagesager, vil det ifølge instituttet være naturligt også at fastlægge klare regler om dette.

På den baggrund anbefaler instituttet, at Justitsministeriet i udkastets kapitel 42 a præciserer sagsgangen i forhold til brugen af dansk henholdsvis grønlandsk, herunder at Politiklagemyndigheden oversætter afgørelser og sagsakter mellem dansk og grønlandsk, hvis klageren eller den indklagede ønsker det.

Justitsministeriet bemærker, at instituttets hørings svar har givet anledning til at præcisere i lovbemærkningerne, at Politiklagemyndigheden ved be-

handlingen af politiklagesager i Grønland skal anvende de samme sags-gange i forhold til brugen af dansk henholdsvis grønlandsk som ved behandlingen af sager under den nuværende politiklagenævnsordning i Grønland. Der vil således ske oversættelse af dokumenter fra dansk til grønlandsk og omvendt samt medvirken af tolk ved afhøringer mv., når dette er nødvendigt. Dette svarer til praksis i Politiklagemyndighedens sagsbehandling i øvrigt.

Den Uafhængige Politiklagemyndighed bemærker, at lovudkastets § 493 h, stk. 5, ikke ses at være identisk med den danske retsplejelovs § 741 c, stk. 3, 2 pkt., hvoraf det fremgår, at politiets samtykke til at gøre den forurettede eller andre bekendt med indholdet af materialet alene er nødvendigt for materiale omfattet af § 741 c, stk. 2, 2. pkt.

Endvidere bemærker Politiklagemyndigheden, at der ikke i lovudkastet indgår en bestemmelse svarende til den danske retsplejelovs § 741 c, stk. 5.

For så vidt angår lovudkastets § 493 h, stk. 5, bemærker Justitsministeriet, at bestemmelsen er ændret således, at det nu fremgår direkte, at bisidderen ikke uden Politiklagemyndighedens samtykke må gøre den forurettede eller andre bekendt med indholdet af materiale i sagen, som ikke vedrører forurettede. Sagens materiale vedrørende forurettede udgør forurettedes forklaring til Politiklagemyndigheden og andre dokumenter i sagen vedrørende den forurettede, f.eks. lægelige udtalelser mv.

I forhold til bestemmelsen i den danske retsplejelovs § 741 c, stk. 5, bemærkes, at lovudkastets § 493 h er ændret således, at den nu indeholder en bestemmelse svarende til den danske retsplejelovs § 741 c, stk. 5. Med bestemmelsen får en bisidder, der er antaget af den forurettede eller, hvis forurettede er afdød, af forurettedes nære pårørende, samme beføjelser som en beskikket bisidder, også selv om sagen ikke er omfattet af § 493 h, stk. 1.

Justitsministeriet bemærker i øvrigt, at lovudkastets § 493 h, stk. 4, er ændret således, at det nu også fremgår, at bisidderen har ret til at gøre indsigelse mod en bevisførelse i strid med retsplejelovens § 157, stk. 2, og at retsmøder, hvor forurettede skal afhøres, så vidt muligt berammes efter aftale med bisidderen. Samtidig præciseres det, at bisidderen skal underrettes om andre retsmøder. Hermed er bestemmelsen i § 493 h, stk. 4, gjort identisk med den danske retsplejelovs § 741 c, stk. 1, som finder anvendelse efter lovens § 1020 h, stk. 4, hvoraf det fremgår, at bestemmelserne i kapitel 66 a om forurettede i øvrigt finder anvendelse. Ændringen er nødvendig, idet

den grønlandske retsplejelovs kapitel 33 om forurettede ikke indeholder en bestemmelse, der svarer til den danske retsplejelovs § 741 c, stk. 1.

Den Uafhængige Politiklagemyndighed foreslår desuden, at det kommer til at fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, på hvilken måde en fravigelse af § 493 h, stk. 3 og 4, i praksis skal foregå i de situationer, der omfattes af stk. 6.

Justitsministeriet bemærker, at det fremgår af lovbemærkningerne til forslagens § 493 h, stk. 6, at bestemmelsen er indsat med henblik på at give Politiklagemyndigheden de samme muligheder i forhold til en beskikket bisidder, jf. forslaget til § 493 h, stk. 1, som politiet efter retsplejelovens § 340, stk. 4, har for at begrænse forsvarerens adgang til oplysninger, hvis hensynet til fremmede magter, til statens sikkerhed eller til sagens opklaring eller tredjemand undtagelsesvis gør det nødvendigt.

Som det også er tilfældet for politiet efter retsplejelovens § 340, stk. 4, er det Politiklagemyndigheden, der selvstændigt afgør, om bestemmelsen i § 493 h, stk. 6, skal anvendes. Hvis forurettede er uenig i lovligheden af Politiklagemyndighedens afgørelse, kan spørgsmålet indbringes for retten efter retsplejelovens § 341.

Herudover har **Den Uafhængige Politiklagemyndighed** følgende sproglige og redaktionelle bemærkninger og forslag til ændringer:

Side 61, afsnit 4.3.1.1.13: ”Derfor foreslås det at oprette Rådet for Politiklagesager i Grønland, der på anmodning fra Politiklagemyndigheden afgiver en vejledende udtalelse om de særlige grønlandske forhold til brug for sagens behandling” foreslås ændret til: ”Derfor foreslås det at oprette Rådet for Politiklagesager i Grønland, der med henblik på at sikre et tilstrækkeligt kendskab til de grønlandske forhold i Politiklagemyndighedens sagsbehandling afgiver en vejledende udtalelse til brug for sagens oplysning i sager omfattet af kapitel 42 a og 42 b”.

Side 61, afsnit 4.3.1.1.4: ”Ikke alle dispositionsklager uden for kriminalretsplejen vil være omfattet af den særlige klageordning” foreslås ændret til: ”Som udgangspunkt vil dispositionsklager uden for kriminalretsplejen ikke være omfattet af den særlige klageordning”.

Side 64, afsnit 4.3.1.2.1: ”Hvis en klager fastholder...” foreslås ændret til: ”Hvis en anmelder fastholder...”

Side 75, afsnit 4.3.1.6: ”Forslaget indebærer, at politimesteren...” foreslås ændret til: ”Forslaget indebærer, at politidirektøren...”

Side 112, § 64: ”... benævnt Rådet for Politiklagesager i Grønland, der til brug for sagens oplysning afgiver en vejledende udtalelse til Politiklagemyndigheden om de særlige grønlandske forhold” foreslås ændret til: ”... benævnt Rådet for Politiklagesager i Grønland, der med henblik på at sikre et tilstrækkeligt kendskab til de grønlandske forhold i Politiklagemyndighedens sagsbehandling afgiver en vejledende udtalelse til brug for sagens oplysning i sager omfattet af kapitel 42 a og 42 b”.

Side 127, § 492 m: Det bemærkes, at det fremgår af § 10, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 262 af 22. marts 2012 om forretningsorden for Politiklagerådet, at det i afgørelsen skal oplyses, hvis den er truffet efter drøftelse i rådet.

Side 135, § 493 a, stk. 2: Det foreslås, at ”Hvis der er rimelig formodning om, at en polititjenestemand har begået et kriminelt forhold” udgår, idet retsplejelovens § 493 a, stk. 2, ikke omfatter dette kriterium.

Side 135, § 493 a, stk. 4: ”Med henblik på at sikre et tilstrækkeligt kendskab til de grønlandske forhold i Politiklagemyndighedens sagsbehandling, skal Politiklagemyndigheden efter stk. 4 indhente en vejledende udtalelse fra Rådet for Politiklagesager i Grønland” foreslås ændret til: ”Med henblik på at sikre et tilstrækkeligt kendskab til de grønlandske forhold i Politiklagemyndighedens sagsbehandling, indhenter Politiklagemyndigheden efter stk. 4 en vejledende udtalelse fra Rådet for Politiklagesager i Grønland til brug for sagens oplysning i sager omfattet af kapitel 42 a og 42 b”.

Justitsministeriet har indarbejdet Politiklagemyndighedens bemærkninger og ændringsforslag i lovforslaget.

2.5. Overførsel af forvaringsdømte i udslusningsforløb

Institut for Menneskerettigheder noterer, at der med udkastet skabes hjemmel til, at justitsministeren, eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan bestemme, at personer, der som led i udslusningsforløb er anbragt i åben afdeling i anstalt i Grønland, skal overføres til forvaringsafdelingen i Nuuk, hvis den forvaringsdømte viser sig uegnet til ophold i åben afdeling, eller hvis denne anbringelse viser sig ikke at give tilstrækkelig sikkerhed. Instituttet bemærker i den forbindelse, at det er ledelsen af Kriminalforsorgen i

Grønland, som træffer afgørelse om overførsel til en forvaringsafdeling, hvilket er i overensstemmelse med udgangspunktet i kriminallovens § 194 og i øvrigt med bestemmelserne i ændringen af kriminalloven om anbringelse af forvaringsdømte (lov nr. 1718 af 27. december 2018). Institutet bemærker hertil, at instituttet i sit høringssvar til lovændringen om anbringelse af forvaringsdømte blandt andet anbefalede, at der blev etableret en adgang til at klage over ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønlands beslutning om tilbageførelse af en indsat fra en åben afdeling til en forvaringsafdeling.

Ved lov nr. 1718 af 27. december 2018 om ændring af retsplejelov for Grønland og kriminallov for Grønland (Anbringelse af forvaringsdømte mv.) blev der blandt andet skabt hjemmel til, at der kan ske overførsel af forvaringsdømte, der er anbragt i åben afdeling i anstalt i Grønland, til forvaringsafdelingen i Nuuk og fra denne afdeling til åben afdeling i anstalt i Grønland. Med loven blev der ikke etableret en klageadgang for afgørelser om tilbageførsel af en forvaringsdømt fra åben afdeling til en forvaringsafdeling. Det fremgår af den kommenterede høringsoversigt til lovforslaget, at Justitsministeriet ikke fandt anledning til at ændre udgangspunktet i kriminallovens § 245, stk. 3, om, at afgørelser, der træffes af ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Der blev i den forbindelse henvist til, at Den Grønlandske Retsvæsenkommission forud for kriminallovens tilblivelse havde overvejet, om klager over afgørelser truffet af ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland burde kunne indbringes for Direktoratet for Kriminalforsorgen. Blandt andet af hensyn til at klager i konkrete sager ikke bør kunne afgøres endeligt af en dansk myndighed uden kendskab til grønlandske forhold, fandt kommissionen, at de afgørelser, der træffes af ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland, skal være endelige (kommissionens betænkning nr. 1442/2004 om det grønlandske retsvæsen, bind 3, side 1123-1125).

Med nærværende lovforslag foreslås der indført hjemmel til, at der kan ske overførsel af forvaringsdømte, der som led i et udslusningsforløb er anbragt i åben afdeling i anstalt i Grønland, til forvaringsafdelingen i anstalten i Nuuk, hvis den forvaringsdømte viser sig uegnet til ophold i åben afdeling, eller hvis denne anbringelse viser sig ikke at give tilstrækkelig sikkerhed. Som det fremgår af pkt. 5.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger er baggrunden herfor, at det ikke kan antages, at der med lov nr. 1718 af 27. december 2018 er skabt hjemmel til, at der kan ske overførsel af de forvaringsdømte, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden den 1. august 2019

som led i et udslusningsforløb var anbragt i åben afdeling i anstalt i Grønland, til forvaringsafdelingen i anstalten i Nuuk.

Justitsministeriet finder heller ikke for så vidt angår denne gruppe forvaringsdømte anledning til at ændre kriminallovens udgangspunkt om, at afgørelser, der træffes af ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Der er herved lagt vægt på de samme forhold, som dem, der fremgår af den kommenterede høringsoversigt til lovforslaget til lov nr. 1718 af 27. december 2018.

3. Lovforslaget

I forhold til det udkast til lovforslag, der har været sendt i høring, er der i det fremsatte lovforslag – foruden de nævnte ændringer i pkt. 2 ovenfor – foretaget følgende ændringer:

3.1 Lovudkastets § 64, stk. 4, er ændret således, at det nu fremgår, at de to lægmænd, der skal udpeges til Rådet for Politiklagesager i Grønland, udpeges af Inatsisartut i stedet for af Naalakkersuisut. Hermed videreføres den nuværende ordning, hvorefter det er Inatsisartut, der i medfør af lov nr. 905 af 16. december 1998 om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland, indstiller lægmænd til Politiklagenævnet.

3.2. Lovudkastets § 492 r og § 493 m er ændret således, at forsvarspersonale i tjenesten også er omfattet af Den Uafhængige Politiklagemyndigheds kompetence, når personalet udøver politimyndighed efter retsplejelovens § 62, stk. 3. Det gør sig blandt andet gældende for slædepatruljen Sirius, der udøver politimyndighed i Nationalparken i Nord- og Østgrønland. Samtidig er det præciseret i lovudkastets § 493 m, stk. 2, at militær straffelov ikke finder anvendelse i de tilfælde, der er omfattet af stk. 1. Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at kompetencen til at efterforske kriminalsager mod forsvarspersonale flyttes fra den militære anklagemyndighed til Politiklagemyndigheden. Påtalekompetencen flyttes til den civile anklagemyndighed – som udgangspunkt til statsadvokaten.

3.3. Lovudkastets § 493 l er ændret således, at der som stk. 2 er indsat en ny bestemmelse, hvorefter udgifter til advokatbeskikkelse i sager, der er omfattet af stk. 1, afholdes af statskassen. Med stk. 2 fastslås det udtrykkeligt, at udgifter til advokatbeskikkelse i alle tilfælde afholdes endeligt af statskassen for den, der vælger at lade en erstatnings sag afgøre efter retsplejelovens kapitel 42, som fastlægger en særlig procedure for behandling af krav

om erstatning i anledning af kriminalretlig forfølgning. Hermed gøres forslaget til § 493 l identisk med den danske retsplejelovs § 1020 l.

3.4. For så vidt angår redaktionelle ændringer er »rigsadvokaten« overalt i lovudkastet ændret til »Rigsadvokaten« som følge af, at Rigsadvokaten som myndighed staves med stort begyndelsesbogstav. Endvidere er lovudkastets § 7 om overførsel af forvaringsdømte i udslusningsforløb flyttet til lovudkastets § 2 vedrørende kriminalloven. Herudover henvises til lovudkastets § 62 g, litra c, § 63, stk. 1.

Ud over de indholdsmæssige ændringer af lovteksten er nogle bestemmelser præciseret eller ajourført, og nogle tekniske fejl er rettet. Herudover er der foretaget en række rettelser, ajourføringer og redaktionelle ændringer af lovforslagets bemærkninger.

3.5. Endelig bemærkes, at der i det foreliggende lovudkast – efter ønske fra Grønlands Landsstyre og Politiforbundet – lægges op til at afskaffe kravet om, at politimesteren skal have bestået juridisk kandidateksamen.